

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**76-ї НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРІВ,
ВИКЛАДАЧІВ, НАУКОВИХ ПРАЦІВНИКІВ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ**

ТОМ 1

14 травня – 23 травня 2024 р.

СТРАТЕГІЇ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Враховуючи багатофакторність організації територій, нагальною потребою стає формування стратегії розвитку сільських територій на основі вдосконалення управління земельними ресурсами.

Досліджуючи питання управління земельними ресурсами можна відзначити, що землеустрій це система, яка включає користування землею, яке регламентоване законодавством для різних категорій земель, власників землі та землекористувачів, а також є характерною ознакою території, що перебуває у власності або в користуванні.

Вимоги до управління земельними ресурсами базуються на принципах, які характеризують визначений об'єктивний зв'язок у системі. Урахування цих закономірностей дозволяє правильно оцінити не тільки стан системи управління, а і передбачити шляхи її вдосконалення. До загальних принципів належать:

1) єдність управління земельними ресурсами і управління територіями;
2) незмінність і обмеженість землі як компонента природи, засобу виробництва, територіального базису й об'єкта нерухомості, зростання потреби суспільства і промисловості в сировині. Ефект від державного управління земельними ресурсами буде вищим у випадку, якщо кожна галузь і сфера економіки країни буде мати у своєму розпорядженні найбільш придатні для неї землі;

3) організаційна узгодженість використання землі і управління територіями – підвищення ефективності системи землеволодіння і землекористування, формування правильної організації і управління територією для нормального функціонування усіх господарств та підприємств території в цілому.

Авторами запропоновано основні напрями стратегії розвитку, а саме, вдосконалення державного управління земельними ресурсами із реформуванням самоврядування, оптимізація використання й охорони земельних ресурсів, системне використання ГІС технологій в землеустрої та управлінні. Такий підхід передбачає забезпечення сталого розвитку сільських територій, а саме:

- гарантію і захист прав власності і користування землею всіх форм власності;
- підтримку системи оподаткування землі;
- вдосконалення орендних відносин;
- розвиток і контроль ринку землі;

- організація ефективного використання паїв;
- перехід від екстенсивних до інтенсивних форм землекористування;
- підвищення ефективності використання земель населених пунктів та інших категорій земель за їх цільовим призначенням;
- удосконалення моніторингу земель, порядку ведення державного земельного кадастру та оцінки земель;
- охорону навколишнього середовища;
- інформаційне обслуговування органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування та поліпшення якості контролю за господарською діяльністю на землі;
- удосконалення нормативно-правової і методичної бази в галузі землекористування.

Стратегія розвитку сільських територій також передбачає оптимізацію використання й охорони земель. З цією метою необхідно використовувати математичні методи моделювання, а саме, симплексний метод, який може враховувати багатофакторний вплив чинників сільськогосподарського виробництва, земельних угідь, сільських територій, а також враховувати екологічні, економічні і інші обмеження при їх використанні.

Висновки. 1. Стратегія розвитку сільських територій передбачає реформування самоврядування (децентралізацію), проведення оптимізації використання й охорони земель територіальних громад, широке впровадження ГІС технологій у землеустрій і управління сільськими територіями.

2. Децентралізація влади збільшує рівень економічної привабливості громади, так як об'єднана територіальна громада функціонує як система з єдиним бюджетом.

3. Використання ГІС технологій при формуванні інформаційної бази у землеустрої підвищить ефективність управлінських рішень об'єднаних територіальних громад щодо розвитку сільських територій.

4. Ефективне функціонування об'єднаних територіальних громад дає можливість більш збалансовано розвивати сільські території та забезпечувати їх економічну та екологічну стабільність.

Література

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/print>

2. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/157-VIII>.

3. «Про співробітництво територіальних громад» Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 34. – Режим доступу : / <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1508-18>.